

Sygn. akt: IC 621/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	sek. sąd. Magdalena Chylińska

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016r. w Ostrołęce sprawy

z powództwa K. G. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

orzeka:

- zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. G. (1) kwotę 78.815,05 (siedemdziesiąt osiem tysięcy osiemset piętnaście złotych pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 maja 2015r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. G. (1) kwotę 8.047,87 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Na oryginale właściwy podpis. Z uwagi na złożoną apelację przez pozwanego Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2016r sygn. akt IACa 276/16 I. oddala apelację; II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Powód K. G. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...) poprzez pełnomocnika wniósł do tut. Sądu w dniu 22 czerwca 2015 r. pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie kwoty 78.815.05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych .

W uzasadnieniu powód podniósł, iż w ramach prowadzonej działalności w dniu 8 lipca 2013 r. zawarł z (...) S.A. S.K.A. z siedziba we W. umowę leasingu finansowego wraz z umowa rachunku bankowego, której przedmiotem był samochód osobowy V. (...) o numerach rejestracyjnych (...), którego wartość ofertowa opiewała na kwotę 89.000 zł. W tym samym dniu powód zawarł z (...) S.A. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego, a zakresem polisy ubezpieczeniowej objęto zarówno obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, jak również auto casco, ubezpieczenie o (...) oraz (...).

Powód wskazał, że pod nieobecność jego oraz rodziny, z którą 14 czerwca 2014 r. wybrał się do O., doszło do kradzieży przedmiotowego samochodu z posesji stanowiącej jego własność. Po powrocie 15 czerwca 2014 r. powód nie zastał na posesji pozostawionego samochodu. Powód po ujawnieniu faktu kradzieży niezwłocznie złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. W dniu 29 września 2014 r. Prokuratura Rejonowa w Ostrołęce wydała postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie zaistniałej kradzieży, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie czynu zabronionego.

Z powodu kradzieży samochodu (...) S.A. dokonał rozliczenia zawartej umowy leasingu i powodowi wystawił notę obciążeniową nr 144-2014 na kwotę 78.815,05 zł. Powód wraz z Leasingodawcą zawarł 11 lutego 2015 r. umowę cesji praw z polisy ubezpieczeniowej, uprawniającej go do występowania w przedmiotowym roszczeniu oraz do dokonywania wszelkich innych czynności związanych z egzekucją, z wyjątkiem prawa do odbioru świadczenia uzyskanego w wyniku dochodzenia przez cesjonariusza, do czego uprawnionym nadal pozostał (...) S.A.

Powód zarzucił, że twierdzenia powołane przez stronę pozwaną w decyzji odmownej nie mogą stanowić podstawy odmowy wypłaty odszkodowania, gdyż niewątpliwie wystąpił wypadek ubezpieczeniowy w postaci kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego stanowiącego przedmiot leasingu. Nadto fakt umorzenia postępowania karnego na etapie dochodzenia, nie ma znaczenia w sprawie albowiem zgodnie z art. 11 k.p.c. tylko ustalenia prawomocnego wyroku skazującego wydane w postępowaniu karnym wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

Powód wskazał, że wartość roszczenia uzasadnia § 7 Ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r. zgodnie , z którą zakresem ubezpieczeń auto casco objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem § 12.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Strona pozwana przyznała, że nie kwestionuje zawarcia umowy autocasco i że powód zgłosił fakt kradzieży samochodu, ale Prokuratura Rejonowa w Ostrołęce po przeprowadzeniu szeregu czynności w celu sprawdzenia czy istotnie dokonano kradzieży umorzyła postępowanie o kradzież pojazdu osobowego wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. Pozwany podnosił także, iż w postępowaniu prokuratorskim powoda poddano badaniu poligraficznemu i badanie to wykazało, że pozostaje on w realnym związku ze zdarzeniem w zakresie stawianych mu pytań krytycznych. W konsekwencji wskazując , że skoro brak jest dowodów, iż kradzieży samochodu dokonano, brak jest również przesłanek warunkujących przyjęcie odpowiedzialności ubezpieczeniowej. Kolejno w piśmie procesowym z dnia 26 października 2015 r. wskazał, że w aktach dochodzeniowych 2DS 745/14 znajdują się dowody na okoliczności, iż samochód powoda miał częste awarie, a w chwili zdarzenia był zepsuty. Z czego pozwany ostatecznie wywodzi, że powód był jedyną osobą która mogła odnieść korzyść z domniemanej kradzieży , bowiem pozbył się zepsutego samochodu , który według wyceny banku pod kredyt oszacowano na kwotę 89.000 zł , a za który powód powinien płacić raty aż do 8.07.2018r.

Nadto pozwany zakwestionował wartość samochodu ustaloną przez bank.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lipca 2013 r. (...) leasing Spółka Akcyjna S.K.A. z siedzibą we W., jako leasingodawca zawarł z K. G. (2) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) umowę leasingu przedmiotem, której nabył samochód osobowy V. (...) o wartości 89.000 zł. Umowa leasingu zawarta została na 60 miesięcy tj. do 8 lipca 2018 r., a powód zobowiązał się comiesięcznej opłaty leasingowej zgodnie z przekazanym harmonogramem opłat (okoliczność bezsporna).

(dowód: umowa leasingu finansowego Nr (...)(k. 9-12), faktura VAT nr (...) z 31.07.2013 r. (k.13), zeznania powoda K. G. (1): (k.81-81v.).

W związku z zawartą umową leasingu powód następnie zawarł 31 lipca 2013 r. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych OC i (...), Autocasco wariant serwisowy (AC) oraz od Następstw Nieszczęśliwych Wypadków (NNW) polisa seria (...) nr(...) pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W.. Przedmiotem ubezpieczenia był pojazd marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...), okres ochrony ubezpieczeniowej ustalono od dnia 31 lipca 2013 r. do 30 lipca 2014 r., a sumę ubezpieczenia autocasco określono na kwotę 89.000 zł z VAT. Powód ubezpieczając pojazd w ramach zawartej umowy ubezpieczenia Autocasco m.in. od kradzieży zadeklarował, że pojazd posiada sprawne elektroniczne zabezpieczenia przeciw kradzieżowe (autoalarm, immobiliser oraz 1 parę kluczyków oryginalnych).

(dowód: potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia z dnia 31.07.2014 r. (k.14-20))

Zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczeń komunikacyjnych, które zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 1 mają zastosowanie również do ubezpieczenia autocasco klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu jego części lub wyposażenia wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego z zastrzeżeniem wystąpienia wyłączenia odpowiedzialności m.in. w przypadku szkody kradzieżowej (§ 12 ust. 1 pkt 11 OWU):

- a) kierowca wysiadł z pojazdu pozostawiając wewnątrz kluczyk lub sterownik służący do otwarcia pojazdu lub uruchomienia pojazdu (lub oba urządzenia) bez ich zabezpieczenia przed możliwością uruchomienia pojazdu przy ich pomocy przez osobę niepowołaną;
- b) po opuszczeniu pojazdu i pozostawieniu go bez nadzoru kierowcy lub pasażerów, pozostawiono w pojeździe lub nie dokonano zabezpieczeń poza pojazdem: dokumentów pojazdu, kluczyka lub sterownika służącego do otwarcia pojazdu lub unieruchomienia zabezpieczeń przeciw kradzieżowych (lub łącznie wszystkich tych dokumentów i urządzeń) lub;
- c) po opuszczeniu pojazdu i pozostawieniu go bez nadzoru kierowcy lub pasażerów, nie dokonano zabezpieczenia pojazdu w sposób przewidziany w jego konstrukcji lub nie uruchomiono wszystkich zabezpieczeń przeciw kradzieżowych, które były wymagane do zawarcia umowy AC, z wyjątkiem przypadku, gdy do kradzieży dokonano z pomieszczenia zamkniętego.

Zgodnie z § 16 OWU w razie kradzieży pojazdu ubezpieczyciel określał odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, z uwzględnieniem warunków umowy autocasco. A z umowy autocasco wynikało, iż powód wybrał rozszerzony zakres ubezpieczenia tj. wariant serwisowy i stałą wartość pojazdu oraz niepominianie sumy ubezpieczenia(§9 pkt. 1.1.a.b OWU).

Obowiązkiem ubezpieczonego w przypadku szkody kradzieżowej lub szkody powstałej w okolicznościach uzasadniających przypuszczenie, że popełniono przestępstwo było po powzięciu informacji niezwłocznie powiadomienie policji oraz powiadomienie ubezpieczyciela (§ 68 ust. 1 pkt 2 OWU).

(dowód: Ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej (k. 21-27))

W dniu 14 czerwca 2014r. ubezpieczony pojazd stał na posesji w miejscowości B. (...). Natomiast przed domem stał także drugi pojazd marki F. (...). Tego dnia pomiędzy godziną 14.00 a 15.00 powód wraz z rodziną wyjechał zakupionym trzy tygodnie wcześniej drugim pojazdem do O.. Po powrocie w dniu 15 czerwca 2014 r. powód zauważył brak auta w miejscu gdzie je zostawił. Powód parkował samochód obok garażu i był on widoczny z ulicy. Niezwłocznie tego samego dnia o godzinie 20.55 powód zgłosił Komisarjatu Policji w M. kradzież pojazdu. Po przyjeździe policji na miejscu wykonano oględziny miejsca zdarzenia z udziałem technika kryminalistyki.

(dowód: zeznania powoda K. G. (1): (k.81-81v., k.113v.-115) , zeznania świadków: M. P. (k. 89v.) P. O. (k. 89v.), B. K. (k. 89v.-90), G. G. (k. 90-90v.), K. W. (k. 92v.), A. W. (k. 93), z załączonych akt dochodzenia 2 Ds. 745/14: notatka urzędowa k. 1)

Powód sprowadził przedmiotowy pojazd w 2007 r. ze Stanów Zjednoczonych za cenę 115.000 zł i był zarejestrowany na powoda jako osobę fizyczną. Następnie ażeby wykorzystać go do prowadzonej działalności powód sprzedał go do komisju, po czym odkupił go już w formie leasingu. Skradziony pojazd był sprawny technicznie, jednakże w okresie od marca do maja 2014 r. przeszedł kilka naprawy. Samochód od 2007r. był ubezpieczony przez powoda u pozwanego (...), najpierw na powoda jako osobę fizyczną a następnie na powoda jako osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Pojazd w chwili pozostawienia był zabezpieczony miał włączony alarm, blokadę skrzyni biegów. Natomiast jedyny komplet kluczy oraz dokumenty były pozostawione w sejfie w domu. Sytuacja finansowa powoda była stabilna, nie były prowadzone żadne postępowania egzekucyjne. Powód prowadzi działalność gospodarczą w postaci sklepu budowlanego, oraz jest właścicielem kilku prywatnych przedszkoli w okolicznych gminach a także prowadzi w miejscu zamieszkania prywatną szkołę podstawową.

(dowód: zeznania K. G. (1): (k.113-115v.), zeznania G. G. (k. 90-91v.), z załączonych akt dochodzenia 2 Ds. 745/14:faktury VAT k.90-93, z akt szkody ubezpieczyciela (...) (koperta k.78): faktura VAT zakupu pojazdu nr (...) od leasingodawcy, faktura zakupu nr (...) pojazdu przez leasingodawcę)

Prokuratura Rejonowa w Ostrołęce postanowieniem z dnia 29 września 2014 r. umorzyła postępowanie w uzasadnieniu stwierdzając iż „wobec powstałych sprzeczności w sprawie dotyczących kwestii naprawy usterek i użytkowania powyższego pojazdu dokonano kilku konfrontacji świadków, które nie doprowadziły do wyjaśnienia powstałych sprzeczności w toku postępowania”. Ponadto przyczyną umorzenia był również wynik badania poligraficznego, któremu został poddany K. G. (1), wskazujący że zawiadamiający o przestępstwie pozostaje w realnym związku ze zdarzeniem w zakresie stawianych mu pytań krytycznych. Powód nie wniósł zażalenia na to postanowienie.

(dowód: z załączonych akt dochodzenia 2 Ds. 745/14: postanowienie o umorzeniu dochodzenia (k. 107-107v.), opinia (...) z przeprowadzonego badania poligraficznego z dnia 12.08.2014 r. (k. 72- 75)

Właściciel pojazdu (...) Spółka Akcyjna S.K.A. dnia 20 czerwca 2014 r. zgłosił szkodę (...) S.A. Następnie na żądanie ubezpieczyciela przedstawił wszystkie wymagane przez niego dokumenty oraz kluczyk wraz ze sterownikiem. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pismem z dnia 25 listopada 2014 r, pozwany odmówił wypłaty odszkodowania leasingodawcy. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, że przyczyną braku podstaw do przyjęcia odpowiedzialności za kradzież pojazdu jest postanowienie Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce z dnia 29 września 2014 r. w sprawie 2 Ds.745/14 umarzające postępowanie w skutek braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie czynu zabronionego.

(dowód: z akt szkody ubezpieczyciela nr (...) (koperta k.78): druk zgłoszenia szkody PL (...), kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu, faktura VAT nr (...), kserokopia potwierdzenia przekazania do Ubezpieczyciela kluczyka oraz sterownika, kserokopia zdjęć pojazdu (6 sztuk), decyzja z dnia 25 listopada 2014 r. , karta pojazdu).

Decyzją Prezydenta miasta stołecznego W. nr (...)z dnia 28 października 2014 r. pojazd został wyrejestrowany z powodu kradzieży.

(dowód: z akt szkody ubezpieczyciela nr (...) (koperta k.78): decyzja o wyrejestrowaniu nr (...) z dnia 28 października 2014 r.)

Skutkiem powyższego było rozliczenie zawartej umowy leasingu nr (...), która zgodnie z § 22 ust. 1 Ogólnymi warunkami umowy leasingu operacyjnego/operacyjnego indeksowanego kursem EUR/USD/CHF z dnia 23 lutego 2010 r. wygasła albowiem w przypadku utraty, zniszczenia lub nienaprawialnego uszkodzenia przedmiotu leasingu, z powodu okoliczności za które leasingodawca nie ponosi odpowiedzialności. W dalszej konsekwencji w takim wypadku Leasingobiorca jest zobowiązany do jednorazowej zapłaty na rzecz Leasingodawcy, wszystkich przewidzianych w

umowie a nie zapłaconych opłat leasingowych, po pomniejszeniu ich o dyskonto, a także kwoty kaucji gwarancyjnej. Zgodnie z pismem „rozliczenie umowy (...)” (...) S.A. S.K.A. z dnia 17 grudnia 2014 r. oraz dołączoną do niego notą obciążeniową nr (...)K. G. (1) zobowiązany został do zapłaty kwoty 78.815,05 zł, której dochodzi niniejszym pozwem.

(dowód: Ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego/operacyjnego indeksowanego kursem EUR/USD/CHF z dnia 23 lutego 2010 r. (k. 32), rozliczenie umowy (...) z dnia 17 grudnia 2014 r. (k. 33), nota obciążeniowa nr 144-2014 (k.34)).

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 3 lutego 2015 r. zwrócił się do Leasingodawcy o możliwość przeniesienia na rzecz powoda uprawnień wynikających z zawartej polisy ubezpieczeniowej, co pozwoliłoby na dochodzenie mu od ubezpieczyciela odszkodowania we własnym imieniu. W dniu 11 lutego 2014 r. pomiędzy Leasingodawcą, a powodem doszło do zawarcia umowy cesji praw z polisy ubezpieczeniowej. Na podstawie zawartej umowy (...) S.A. S.K.A. nieodpłatnie przeniósł na powoda prawa wynikające z umowy ubezpieczenia zawartej przez leasingodawcę z (...) S.A. z siedzibą W W., celem dochodzenia roszczeń z tytułu likwidacji szkody przedmiotowego pojazdu, z wyjątkiem prawa do odbioru świadczenia uzyskanego w wyniku postępowania – do którego pozostaje uprawniony wyłącznie (...) S.A. S.K.A.

(dowód: pismo powoda do Leasingodawcy z dn.3.02.2015 r. (k. 35-36.), umowa cesji z praw polisy ubezpieczeniowej z dn. 11.02.2015 r. (k.37-38), Ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego/operacyjnego indeksowanego kursem EUR/USD/CHF z dnia 23 lutego 2010 r. (k. 32)).

Pismem z dnia 7 kwietnia 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz odszkodowania z tytułu szkody kradzieżowej z dnia 15 czerwca 2014 r. roku. Decyzją z dnia 11 maja 2015 r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, że nie znalazł podstaw do zmiany stanowiska w sprawie odmowy wypłaty.

(dowód: z akt szkody ubezpieczyciela nr (...) (koperta k.78): pismo powoda z dn. 07.04.2014 r. , decyzja z dn. 11.05.2015 r.).

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na załączonych do akt sprawy dokumentach (w tym znajdujących się w dołączonych aktach szkodowych i aktach karnych w zakresie w jakim dopuszczono dowody), których autentyczność ani prawdziwość nie była kwestionowana w toku procesu przez strony, a ich prawdziwość i rzetelność nie budziła również wątpliwości Sądu – wobec czego Sąd uwzględnił je dokonując rekonstrukcji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych.

Wniosek pełnomocnika pozwanego o zaliczenie do materiału dowodowego protokołów przesłuchania charakterze świadków W. K., D. K., K. G. (1), G. B., M. B., B. K., protokołu z konfrontacji K. G. (1) z G. B. oraz B. K., a także protokołu z przesłuchania świadka E. M. podlegał oddaleniu, bowiem zgodnie z poglądem Sadu Najwyższego sformułowanym w wyroku z dnia 29 marca 1973 r. sygn.. akt II CR 75/73 „dokonanie przez sąd cywilny ustaleń wyłącznie na podstawie zeznań świadków zawartych w aktach dochodzenia pozostaje w jaskrawej sprzeczności z zasadą bezpośredniości i dlatego jest niedopuszczalne”. Podobne stanowisko wyraził Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9.05.2013r. VI ACa 1453/12. Tym samym, stwierdzić należało, że wskazywany przez pozwanego materiał procesowy, nie mógł stanowić podstawy dla dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie cywilnej pozostaje to bowiem w sprzeczności z zasadą bezpośredniości oraz ustności postępowania cywilnego. Skoro pozwany z zeznań świadków złożonych w postępowaniu policyjnym wywodził dla siebie korzystne skutki prawne, należało zawnieść o ich bezpośrednio przesłuchanie przed sądem cywilnym , tak jak uczynił to powód, co daje sądowi orzekającymi możliwość konfrontacji zeznań złożonych w postępowaniu policyjnym i bezpośrednio przed sądem.

W sprawie ustalenia wartości pojazdu marki V. (...) na dzień 14/15 czerwca 2014 r. tj. dzień kradzieży w sprawie sporządzona została opinia biegłego w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy k.9-13,k.15-20 oraz w oparciu o akta szkody k.78. Zgodnie ze sporządzoną opinią wartość rynkowa brutto pojazdu określona na dzień zaistnienia szkody wynosi 56.800 zł. Jednakże biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy wartość szkody powstałej na dzień 14/15 czerwca 2014 r. wynosi 89.000 zł brutto (zgodnie z warunkami ubezpieczenia

została wykupiona polisa z wariantem „Stała wartość pojazdu oraz niepomniejszenie sumy ubezpieczenia”), na co pełnomocnik powoda zwrócił uwagę dopiero po sporządzeniu opinii .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że istota sporu było ustalenie czy kradzież samochodu osobowego, będącego przedmiotem ubezpieczenia, stanowiła wypadek ubezpieczeniowy zdefiniowany w OWU pozwanego i czy powód nie dopuścił się uchybienia, które skutkowało by zwolnieniem ubezpieczyciela od odpowiedzialności albo odmową wypłaty odszkodowania

Poza sporem była legitymacja procesowa czynna po stronie powoda. Leasingodawca w dniu 11 lutego 2015 r. zawarł z powodem umowę cesji praw wynikających z umowy ubezpieczenia zawartej z (...) S.A. i prawa do dochodzenia roszczeń z tytułu likwidacji szkody przedmiotu ubezpieczonego zgodnie z polisą numer (...) powstałej w dniu 15 czerwca 2014 r. na pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Zgodnie z umową cesji cedent – leasingodawca zachował dla siebie wyłączne uprawnienie do odbioru kwoty odszkodowania. Taka treść umowy cesji jest prawnie dopuszczalna Potwierdził to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9.09.2010r. I CSK 538/09 formułując tezę , że ubezpieczony ma prawo dochodzić należnego odszkodowania z polisy, nawet jeśli scedował jego odbiór na inny podmiot.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polegać może w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku art. 805 § 2 pkt 1 kc.

Powód ubezpieczył u pozwanego ubezpieczyciela samochód w zakresie m.in. autocasco, co obejmowało szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu w okresie ubezpieczenia. Ubezpieczeniem nie były objęte tylko szkody (§ 12 ust. 1 pkt 11 i 18 OWU) m.in. kradzieżowe jeżeli: kierowca wysiadł z pojazdu, pozostawiając wewnątrz kluczyk lub sterownik służący do otwarcia pojazdu lub uruchomienia pojazdu bez ich zabezpieczenia przed możliwością uruchomienia pojazdu przy ich pomocy przez osobę niepowołaną (a) lub po opuszczeniu pojazdu i pozostawieniu go bez nadzoru kierowcy lub pasażerów, pozostawiono w pojeździe lub nie dokonano zabezpieczenia poza pojazdem: dokumentów pojazdu, kluczyka lub sterownika służącego do otwarcia pojazdu lub uruchomienia pojazdu lub kluczyka lub sterownika służącego do uruchomienia pojazdu lub kluczyka lub sterownika służącego do uruchomienia zabezpieczeń przeciw kradzieżowych (b) lub po opuszczeniu pojazdu i pozostawieniu go bez nadzoru kierowcy lub pasażerów, nie dokonano zabezpieczenia pojazdu w sposób przewidziany w jego konstrukcji lub nie uruchomiono wszystkich zabezpieczeń przeciw kradzieżowych, które były wymagane do zawarcia umowy AC, z wyjątkiem przypadku, gdy kradzieży dokonano z pomieszczenia zamkniętego (c).

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie wykazało, że K. G. (1) zostawił zaparkowany, zamknięty samochód na ogrodzonym podwórku (brak było jedynie bramy wjazdowej). Natomiast pod jego nieobecność z posesji nieznanymi sprawcami (sprawcy) ukradł pojazd między 14 -15 czerwca 2014r. używając do tego celu lawety . Fakty te wynikają z zeznań powoda, małżonki powoda G. G., a także zeznań świadka K. W., która w dzień kradzieży auta widziała na podwórku powoda jeszcze niezaladowaną lawetę stojącą równolegle do drogi, a obok niej pojazd marki V. (...). Sąd dał tym dowodom wiarę w całości. Strona pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu, z którego wynikałoby że do zdarzenia w postaci kradzieży samochodu powoda nie doszło, a kradzież przedmiotowego pojazdu upozorował sam powód w celu uzyskania odszkodowania za niesprawny samochód. Jediną okolicznością, na którą się pozwany w tym wypadku powołuje jest postanowienie Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce umarzające dochodzenie 2.Ds. 745/14 w sprawie kradzieży z włamaniem pojazdu V. (...) nr rejestracyjny (...) na skutek powstałych w toku postępowania

sprzeczności oraz przeprowadzonego w postępowaniu karnym badania wariograficznego powoda, które wykazało, że pozostaje on w realnym związku ze zdarzeniem w zakresie stawianych mu pytań krytycznych.

Podnieść należy, że dowód z przeprowadzonego badania poligraficznego nie może być jedynym dowodem świadczącym o tym, że do przedmiotowej kradzieży nie doszło, a K. G. (1) ma związek z przedmiotowym zdarzeniem.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. I KZP 25/14, wskazano że kwestia dopuszczalności wykorzystania w procesie karnym badań przy użyciu wariografu jest kwestią, która była i w pewnym zakresie nadal jest kwestią sporną. „Wariograf (inaczej poligraf) to urządzenie, które rejestruje zmiany fizjologiczne w organizmie człowieka, które występują wraz ze zmianami emocjonalnymi wywołanymi przez zadawane w trakcie badania tzw. pytania krytyczne, a także przez okazanie badanemu różnych przedmiotów, fotografii itd. Zmiany fizjologiczne, o których mowa to zmiany oddychania, elektrycznego przewodnictwa skóry oraz zmiany ciśnienia krwi i częstotliwości pulsu. Ekspertyza wariograficzna (poligraficzna) służy ujawnieniu i zabezpieczeniu emocjonalnych śladów określonych zdarzeń w psychice badanego, a więc ustaleniu istnienia u niego wiedzy (bądź stwierdzenie jej nieistnienia) o realiach danego zdarzenia. Podkreśla się przy tym, że badanie przy użyciu wariografu nie powinno być podstawą do wyciągania wprost na jego podstawie wniosków co do wiarygodności danej osoby, wariograf nie jest zatem mimo funkcjonowania w tej materii obiegowych, stereotypowych opinii probierzem prawdomówności, czy wykrywaczem kłamstw. Wynik badania wariograficznego dowodzi tylko i wyłącznie tego, jakie były reakcje badanej osoby na zadawane jej pytania. Nie można go uznawać za dowód sprawstwa czy winy i należy traktować z dużą dozą ostrożności.” Przychylić należy się do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uzasadnieniu powołanego orzeczenia, że dowód z opinii biegłego przeprowadzającego badanie przy pomocy wariografu jest dowodem o charakterze pomocniczym, pośrednim (używa się także określeń specyficznym lub uzupełniającym) i nie może zastępować samodzielnych dowodów.

Pozwany wskazywał, że nie ma obowiązku wypłaty odszkodowania, bowiem deklarowany przez powoda przebieg zdarzenia jest odmienny od ustaleń poczynionych w postępowaniu dochodzeniowym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce, natomiast skoro „władny do wydawania takiej decyzji urząd stwierdził brak dostatecznych dowodów na popełnienie czynu zabronionego jakim jest kradzież samochodu to ubezpieczyciel nie ma podstaw do negowania takiego stanowiska”.

W ocenie Sądu twierdzenie pełnomocnika pozwanego jest oparte na błędnym założeniu, albowiem po pierwsze względem powoda nie wysunięto zarzutu próby wyłudzenia odszkodowania (zarówno ze strony ubezpieczyciela, jak i organów ścigania), a prowadzone przez Policję postępowanie było postępowaniem "w sprawie", bez postawienia komukolwiek zarzutów. Przyznać należy rację pełnomocnikowi powoda, że stosownie do art. 11 kpc sąd w postępowaniu cywilnym jest związany wyłącznie ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa, nie wiąże go natomiast w żaden sposób tezy uzasadnienia postanowienie umarzający postępowanie.

W OWU nie ma zapisu, z którego wynikałoby, że kradzież musi wynikać z wyroku sądowego lub innej czynności prokuratorskiej np. takiej jak umorzenie postępowania wobec nie wykrycia sprawców przestępstwa. Co więcej pozwany nie złożył żadnych wniosków dowodowych, które potwierdziłyby stawiany powodowi zarzut, że to powód jest inspiratorem zorganizowania kradzieży własnego samochodu z uwagi na to, że był zepsuty i powód miał kłopoty z jego zbyciem. Takie twierdzenie pozwanego oparte jest na nieuprawionych insynuacjach.

Powoływane z akt sprawy dochodzeniowej 2.Ds. 745/14 dowody na okoliczności, iż przedmiotowy samochód powoda miał częste awarie, a w chwili zdarzenia był zepsuty były w ocenie Sądu bez znaczenia. Zauważyć należy, że samochód powoda był modelem z 2007 roku, a więc miał przeszło ponad 7 lat. Dlatego też niczym dziwnym nie było, że wymagał przeprowadzenia niezbędnych napraw. W szczególności gdy z załączonych do sprawy karnej faktur wynika, że naprawy były dokonane w okresie marzec-maj 2014 r. Dlatego też zarzut upozorowania przez powoda kradzieży w celu pozbycia się zepsutego pojazdu oraz w następstwie otrzymanie z tego tytułu odszkodowania nie został w żaden sposób wykazany w toku postępowania, a więc jest tylko twierdzeniem strony, które zostało przez powoda zaprzeczone. Nadto podkreślić

należy, że świadek w osobie G. G. (k. 90v.) zeznał, że mąż miał i ma dobrą sytuację finansową w przedsiębiorstwie. W szczególności względem niego nie toczyły się żadne postępowania egzekucyjne, ani nie miał żadnych zaległości w spłacie zobowiązań. Ponadto powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie edukacji

(prowadzi kilka przedszkoli i szkołę podstawową), a więc dobra opinia/reputacja jest warunkiem koniecznym prowadzenia działalności takiego rodzaju. Zarzucanie powodowi popełnienia przestępstwa tj. zlecenie kradzieży własnego samochodu aby uzyskać odszkodowanie jest tezą wygenerowaną przez pozwanego ubezpieczyciela tylko na potrzeby niniejszego postępowania.

Stosownie do jednej z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodnienia faktów i twierdzeń przez stronę, która wywodzi z tychże faktów skutki prawne, określonego w treści art. 232 kpc i art. 6 kc, Sąd uznał, iż to rzeczą pozwanego było zgromadzić i przedstawić Sądowi należyte dowody, które potwierdzałyby, że zaistniały okoliczności wyłączające odpowiedzialność odszkodowawczą ubezpieczyciela. Zgodnie z przytoczoną powyżej zasadą wszelkie, zaniechania działań przez pozwanego, jego zaniebdania i przeoczenia w gromadzeniu dowodów, stanowią wyraz swobody w prowadzeniu sporu przed Sądem i obciążają w konsekwencji pozwanego. Obowiązek dowodu w tym zakresie ciążył bowiem na pozwanym, który nie wskazał w toku niniejszego postępowania żadnych dowodów, które pozwalałyby w sposób nie budzący wątpliwości potwierdzić, że okoliczności opisywane przez powoda związane z kradzieżą jego samochodu, miały inny przebieg i że kradzież nie miała miejsca.

Wskazać także należy, że nie zaszła żadna z okoliczności wyłączających odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń, w szczególności powód pozostawił samochód zamknięty i zabezpieczony, a przy zgłoszeniu szkody dysponował dokumentami i kluczami od samochodu. Pozwany zakład ubezpieczeń nie miał więc podstaw do odmowy wypłaty odszkodowania. Powództwo zasługiwało więc co do zasady i żądanej wysokości na uwzględnienie.

Przechodząc do oceny wysokości żądania, wskazać należy, że strony zawierając umowę AC, ustaliły stałą wartość pojazdu oraz niepomniejszenie sumy ubezpieczenia i ustaliły ją na kwotę 89.000 zł brutto. Dlatego też zgłoszony z ostrożności procesowej zarzut kwestionowania ustalonej przez bank wartości samochodu był bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy. Nadto pełnomocnik pozwanego w żaden sposób nie odniósł się do zapisów umowy w zakresie stałej sumy odszkodowania. W świetle §9 ust. 1 pkt 1b OWU za zapłatą dodatkowej składki umowa ubezpieczenia może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszenia sumy ubezpieczenia o każde wypłacone odszkodowanie.

W rozpatrywanym stanie sprawy mamy do czynienia, że szkodą kradzieżową. W wypadku zawarcia umowy ubezpieczeń autocasco ze stałą sumą ubezpieczenia, nazywaną klauzulą niezmienności wartości pojazdu, podstawą odszkodowania będzie wartość pojazdu wskazana w polisie na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia AC z opcją stałej wartości pojazdu i niepomniejszenia sumy ubezpieczenia. W tym stanie rzeczy należało przyjąć, iż powód mógł dochodzić kwoty 89.000 zł. Jednak jego żądanie ograniczone zostało tylko do kwoty 78.815,87 zł wynikającej z noty obciążeniowej nr 144-2014 wystawionej przez leasingodawcę, a więc szkody którą poniósł rzeczywiście, bowiem taką kwotę musi zapłacić leasingodawcy.

Ta okoliczność, że powód żąda kwoty niższej (78.815.05 zł) niż wynika z warunków umowy autocasco (89.000 zł) potwierdza tezę powoda, że na zaistniałym zdarzeniu ubezpieczeniowym „nie chce zarobić”.

Jednocześnie stronie powodowej należne były odsetki ustawowe od powyższej kwoty, których data początkowa naliczania (tj. od 11 maja 2015 r.) znajdowała uzasadnienie zarówno w odniesieniu do treści § 75 ust. 1 OWU, zgodnie z którą (...) dokonuje wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym a jak też w kontekście treści art. 817 §1 kpc. Pierwotne zgłoszenie szkody nastąpiło bezpośrednio po kradzieży tj. dnia 20.06.2014r. Powód zaś żąda odsetek ustawowych za okres późniejszy licząc je dopiero od daty ponownej decyzji o odmowie odszkodowania (k. 30).

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 805 §1 k.c. w zw. z art. 481 §1 k.c. i art. 817 §1 k.c. orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął stosownie do zasady odpowiedzialności za jego wynik, statutowanej w art. 98 § 1 kpc, zasądzając je w całości od pozwanego na rzecz powoda. Do kosztów tych należała opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.941 zł uiszczona przez powoda, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł, koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez adwokata ustalone w stawce minimalnej określonej w § 6 punkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., Nr 461 ze zm.) tj. w kwocie 3.600 zł oraz poniesione zaliczkowo przez powoda wydatki na wynagrodzenie biegłego sądowego w łącznej kwocie 489,87 zł.

Z uwagi na powyższe orzeczono pozytywnie o treści żądania pozwu.